

KIRKETORGET

ÅSANE MENIGHETSBLAD - NR. 3 - JUNI 2016 - 74. ÅRGANG

Kunst som snakker til hjertet

For tredje år på rad maler utviklingshemmede ungdommer følelsene sine, med påfølgende utstilling i kirken. Side 3 og 7

Då dua fekk kvite brystfjør
Side 10-11

Etter kirkemøtet
Side 12, 13 og 17

TGIF: Gode verdier på livsveien
Side 6

Åsane Senter 44, 5116 ULSET - tlf.: 55 36 22 50 - fax: 55 36 22 69
E-post: aasane.menighet@bergen.kirken.no

»»» All epost til ansatte skrives navn.etternavn@bergen.kirken.no «««

Sokneprest
Arne Mulen
Kontor 55 36 22 53
arne.mulen@

Kapellan
Martin Aalen Hunsager
Kontor 55 36 22 61
martin.aalen.hunsager@

Diakon
Rita Eldholm
Kontor: 55 36 22 57
rita.eldholm@

Kapellan
Rolf A. Rasmussen
Kontor: 55 36 22 54
rolf.rasmussen@

Kantor
Gerd Inger Yddal
Kontor 55 36 22 59
gerdinger.yddal@

Daglig leder
Mona Gangsøy Eide
Kontor: 55 36 22 51
mona.eide@

Kapellan
Jon Zimmermann
Kontor 55 36 22 54
jon.zimmermann@

Trosopplærer
Kristine Bech-Sørensen
Kontor 55 36 22 58
kristine.bech-sorensen@

Renholder
Aud Sissel Gulbrandsen
Mobil: 954 42 628

**Menighetspedagog/
kateket**
Ole Arthur Hanstveit
Kontor 55 36 22 56
ole.arthur.hanstveit@

Organist
Lenamaria Gravdal
Kontor: 55 36 22 64
lenamaria.gravdal@

Kirketjener
Tor Vilhelm Tysseland
Kontor 55 36 22 60
tor.vilhelm.tysseland@

**Styrer, Stjernen
åpen barnehage**
Kate Eliassen Bølstad
Kontor 55 36 22 62
kate.bolstad@

Pedagogisk leder
Linda G. Jørgensen
Kontor: 55 36 22 62
linda.gripsgaard.jorgensen@

**Assistent,
Stjernen åpen barnehage**
Sølvi Dalsbotten
Kontor: 55 36 22 62

Frivillighetskoordinator
Bente Lill Madsen
Kontor: 55 36 22 68
bente.lill.madsen@

Assistent barnehage
Turid F. Sjursen
Kontor: 55 36 22 62
turid.f.sjursen@

Prosjektkonsulent
Karoline Rossgård Salhus
Kontor 55 36 22 65
KarolineRossgard.Salhus@

Telefoner:

Vakthavende prest etter kl. 17:00
og på søn- og helligdager: 954 79 157
Bank kontonr.: 3637.24.04749

For henvendelser vedrørende dåp, vielse eller
begravelse kontakt: BKF-Kirketorget
tlf.: 55 59 32 10, se mer informasjon på
http://bergen.kirken.no
For leie av lokaler i Åsane kirke: telefon 55 36 22 50

MENIGHETSRÅDET
Leder: Espen Ingebrigtsen,
espen.ingebrigtsen@sjomannskirken.no

KIRKETORGET
Ansvarlig redaktør:
Magne Fonn Hafskor, eyecu@online.no

Redaksjonssekretær:
Tor D. Hanson, tdhans@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:
Karoline Rossgård Salhus
KarolineRossgard.Salhus@bergen.kirken.no
og Rolf A. Rasmussen
rolf.rasmussen@bergen.kirken.no

ANNONSEANSVARLIG
Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil 99 55 07 87

**STYRELEDER FOR MENIGHETS-
BLADENE I ÅSANE PROSTI:**
Bjørn Otto Aarheim,
epost bjorn.otto.aarheim@schibsted.no

HJEMMESIDE:
http://www.aasanemenighet.no/

**Kirketorget nr. 4 - 2016 kommer ut
torsdag 15. september. Frist for le-
vering av stoff er fredag 19. august.
Redaksjonen avsluttes fredag 26. august.**

Livet selv

I Johannesevangeliet sier Jesus: «Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod» (Joh. 10,10). En kristen tro er ikke noe livsfjernt, men handler dypest sett om livet selv. Hvis ikke troen er en vei som leder oss til det gode livet, så er den lite verdt.

AV KAPELLAN MARTIN AALEN HUNSAGER

Jesu sier at vi skal ha liv og overflod. Ikke overflod i en materiell forstand, men overflod av liv og glede. For livet kan sammenlignes med en fontene som flyter over med vann, en vakker fontene med livgivende vann som strømmer fram.

La oss si at fontenen står i en hage med vekster, blomster og trær rundt. Livet i Guds hage har også ulike farger og former, og det går gjennom ulike årstider. Tider for vekst og modning, tider for frukt og høst, men også vinter, kulde og mørke. For skal vi tale sant om livet, så må vi si at lys og mørke veksler, slik liv og død er vevd inn i den samme livsveven.

Når vi i møte med sykdom, død og sorg, som for eksempel i en gravferd, minnes den veven som engang var et liv, så minnes vi fargene og formene som ble vevd gjennom dette livet, med relasjoner til familie og venner, og alt det som fylte livet. I en gravferd står vi igjen som vitner til det livet som nå har kommet til sin ende. Ja, vi er tråder i den samme veven, og vi bærer i oss bildet av det livet som er levdt.

I det vi tar avskjed med et menneske som stod oss nær, så minnes vi at ingen lever for seg selv. Og nettopp bildet av livet som en vev, som en hage eller en fontene, kan hjelpe oss til å se det livet som er større enn våre liv, det livet som favner om våre liv, i liv og død. Det Livet som fra gammelt av har fått navnet Gud. «For det er i ham vi lever, beveger oss og er til» sier Paulus (Ap.gj. 17,28)

Vi kan ikke helt fange livet med ord; livet selv er et mysterium som ikke lar seg gripe. Det er sant om et hvert menneskeliv, og det er sant om livet i seg selv. Likevel kommer livet til oss gjennom ord og kjærlighetshandlinger, og det er dette den kristne troen handler om. Ordet ble kjøtt og tok bolig iblant oss. Når vi forteller historien om et liv i en gravferd i kirken, så er det derfor to historier som kommer sammen, historien om våre avgrensede liv, i tid og rom, og historien om livet selv, slik det kommer til oss gjennom Bibelens ord og fortellinger om Jesus Kristus.

Kanskje skjer underet på nytt, i kirken, ved kisten, at de ordene som før var fremmed tale, blir fylt med liv. I det øyeblikket dette skjer, så vet jeg at mine ord som prest ikke er bare store og tomme ord, men at de også er ord som kan åpne en dør inn til det livet som sprenger grensene for våre liv og som bryter dødens makt.

Kanskje skjer underet også på nytt i møtene i mellom oss. Det kan være en vennlig omtanke, en oppmuntring, en god klem når noen er lei seg, en liten overraskelse når noen minst venter det. Dette som kan se ut som om det er så lite i seg selv, men som ved Den hellige ånd blir til noe større, og skaper nytt liv.

Innblikk i en annerledes kunstverden

For tredje år på rad maler utviklingshemmede ungdommer følelsene sine og stiller dem ut gjennom Åsane menighets kunstprosjekt. Slik skaper de kunst og utvikler seg selv.

AV KRISTINE BECH-SØRENSEN

EN FARGESYMFONI: Utstillingen er satt opp slik at fargesymfonien blir fremtredende, noe som forsterker inntrykket av helhet, samtidig som enkeltbidragene er med å forme og forsterke denne helheten. (Foto: Åsane menighet).

Søndag 6. mars ble den store dagen. Stolte ungdommer i Klubb+ og Klubb Xtra fikk vise frem sine kunstverk for foreldre og for hele Åsane menighet under kirkekaffen i Torgstuen.

Maler seg til trygghet og tro

Nærmere hundre bilder trekker oss inn i de unge kunstnerens verden - et univers som nok kan oppleves vanskelig å sette ord på. Gjennom kunsten utfordres ungdommene til å skape noe.

Hver deltaker har eget staffeli og lerret. Selv om dette er ukjent for mange, har de tatt utfordringen og prøvd seg frem.

Motivene varierer. Noen er konkrete - malerier av flagg, hjerter og korte tekstfraser, mens andre er tydelig abstrakte, og utfordrer en som betrakter om en bare åpner sinnet sitt. Utstillingen strekker seg mot det som er vanskelig å begripe med bare hodet. Resultatet går nemlig til marg og bein - helt inn til de

dypeste hjerterøtter både hos utøver og besker. Her maler ungdommene seg til trygghet og tro på seg selv.

Proff utstilling

En deltaker har under årets utstilling bidratt med to bilder. Det første er et ansikt med et spørrende uttrykk, det andre en malt helfigur. Uten å overtolke kan en som betrakter oppleve å bli et enda mer helt menneske.

En av menighetens egne medlemmer, kunstterapeut Reidun Skeidsvoll, står bak dette unike prosjekt.

– Det er gleden over det kreative fellesskapet og de unike uttrykkene hver og en produserer og bidrar med på sin måte, som er i fokus, forklarer Skeidsvoll.

– Vi får historier om hvor i hjemmet bildene er blitt hengt opp og hvem de er blitt gitt til. Prosjektet gir både stolte kunstnere og foreldre.

Vel fortjent fikk de unge kunstnerne utdelt hver sin rose på slutten av kirkekaffen. Og til glede for hele menigheten har kunstutstillingen vært oppe i to måneder. Vi gleder oss til kommende utstillinger, for dette kommer nok til å bli en årlig begivenhet. Så om du ikke fikk med deg dette i år, venter en ny mulighet til neste år.

Sommerleir på Wallemtnet

Leir er spennende! Bli med på lek og moro, grilling, fjellturer, fotball, volleyball, sporløp, spennende kubbespill-kamper og mye annen moro!

På leir treffer du gamle og nye venner. Det er godt fellesskap, aktiviteter og samlinger der vi får høre spennende fortellinger fra Bibelen. Sommerleirene på Wallemtnet er et av årets store høydepunkter, og leirstedet ligger i flotte naturomgivelser på Kvamskogen.

- Sommerleir 7-10 år: fredag 24. til søndag 26. juni 2016. Pris: 400,-
- Sommerleir 11-14 år: mandag 27. til torsdag 30. juni 2016. Pris: 600,-

Arrangører er Søndagsskolen Bergen krets og Acta (barn og unge i Normisjon) Hordaland.

Meld dere på til: bergen@sondagsskolen.no eller telefon 907 72 703. Så sees vi i sommer?

Med vennlig hilsen Thomas Hammer, leder for Acta Normisjon Hordaland

Frivillighetens hjørne

Takknemlighet og glede

Å være frivillighetskoordinator er stort sett en takknemlig jobb! Jeg er så heldig at jeg får ha kontakt med positive mennesker som hver på sin måte er med og bidrar i menigheten vår.

Av ca. 17 000 medlemmer er det for tiden en plass mellom 350-450 frivillige medarbeidere. Hver har en eller flere oppgaver i Åsane kirker og i Haukås nærkirke. Flesteparten er med en gang eller to, kanskje på et arrangement/en helg/et semester. En liten kjerne har flere oppgaver hver og de har bidratt over lengre tid. Så selv om antallet høres høyt ut, er det stadig behov for flere hjelpende hender.

Når jeg utfordrer noen til en tjeneste sier jeg ofte: «Dersom dette ikke er en oppgave for deg, kan du tenke på om du kjenner noen som kan ta den i stedet?» Da håper jeg at utfordringen kan gå videre og til slutt ende opp hos den som bare har ventet på å bli spurt. I rolige stunder på kontoret hender det at jeg tar frem «Medarbeiderperm i Bjørgvin bispedømme 2006». Denne gangen stanset jeg ved noen linjer som daværende biskop Hagesæther har skrevet i forordet. «Medarbeidarar som gjer kvarandre glade, det er målsettinga. Som ser kvarandre, støttar kvarandre,

legg til rette for kvarandre og ber for kvarandre. Vi vil gjere kvarandre gode og brukelege for Herren.»

Han har helt rett. Å være frivillig medarbeider er å bli del av et fellesskap. Et sted hvor en kan bli sett og kjenne på glede ved å bistå noen. I Åsane menighet møter du barn, unge, unge voksne og eldre. Du kan få utvikle dine sterke sider og jobbe med dine svake i trygge omgivelser. Du kan få uttrykke din tro, om nødvendig, uten ord. – Det beste er at vi kan gjøre det sammen!

Hilsen fra Bente Lill Madsen, frivillighetskoordinator, tlf. 55362268 / mobil 95037327 / epost bente.lill.madsen@bergen.kirken.no

Julemarkedet

Komiteen ønsker å takke alle som var med i forarbeid, på selve dagen, og med etterarbeidet ved julemarkedet 2015. Dere gjorde en flott innsats, noe vi ser igjen i resultatet: Det ble solgt for like over 242.000,- kroner, hvor av nesten 200.000,- går til menigheten og dens lag/enheter. HURRA!

Arbeidet med årets markedsdag starter i august. Hold allerede nå av lørdag 19.november 2016!

Kirkeskyss

Har du behov for kirkeskyss? Ta kontakt med kirkekontoret for å få tilsendt en oversikt over når og hvem som kjører. Denne oppdateres en gang pr. halvår.

Menigheten vår har en flott gjeng med frivillige som stiller opp med sine private biler for å gi tilbud om skyss til kirken for kirkegjengere. Dessverre er det få av disse som har plass til rullestoler i sine biler. Dette ber vi om forståelse for.

Leie lokale i kirken?

Skal du feire stor dag / konfirmasjon / dåp, eller kanskje du trenger rom til et møte?

I kirken har vi ulike lokaler til disposisjon. Størrelse og antall bordplasser varierer.

Vi leier også ut kirkerom / menighets-saler til konserter / andre arrangement. Ta kontakt på aasane.menighet@bergen.kirken.no / 55 36 22 50 for mer info.

Et lite tips: Med en frivillig oppgave/ tjeneste hos oss får du reduksjon i leiepris.

30 år med konfirmantomsorg for de eldre

Ved hver semesterslutt lager konfirmantene i sykehjemstjeneste fest for beboerne. I vår ble det en ekstra spesiell markering på Midtbygda sykehjem, der konfirmanttjenesten feiret 30-årsjubileum.

AV KAROLINE ROSSGÅRD SALHUS

I menighetens sykehjemstjeneste er det konfirmanter i praksis på de to sykehjemmene Midtbygda og Ulset.

Andaktsfellesskap med æresgjest

En gang i uken, i forbindelse med andakt, stiller en gruppe konfirmanter opp for å gjøre opplevelsen så god som mulig for de eldre. Konfirmantene henter beboerne til dagligstuen, sitter sammen med dem under andakten og følger dem tilbake etterpå. Ved

semesterslutt lager de til en andakt med hjemmebakte kaker og litt program.

På årets markering var Borghild Dalheim æresgjest. Hun var en av dem som startet tjenesten for 30 år siden, og hun hadde mange gode minner og dele. Med festdekket bord, jubileumskake, andakt og taler ble det en flott markering av jubileet.

Styrer ved sykehjemmet, Kari Hovland, takket for tjenesten og var glad for at de eldre fikk være sammen med ungdommer med jevne mellomrom. Det er heller ikke uvanlig at konfirmantene

kommer tilbake og søker sommerjobb på sykehjemmene. Det kan også se ut til at tjenesten bidrar til at noen av dem velger omsorgsyrke, fortalte Hovland.

Andakt ved Magne Utle

Åsane menighets diakon Rita Eldholm overrakte diplom og roser til årets konfirmanter og takket for innsatsen gjennom dette året, før tidligere prost og sokneprest Magne Utle avsluttet med andakt med «hender» som dagens tema - Guds hender som strekkes ut til oss, først og fremst Jesu naglemerkede hender som vitner om at han døde for oss, men også lever i dag og er oss nær. Og hender som viser omsorg helt konkret, som her på Midtbygda.

Åsane menighet vil takke alle som er involvert i sykehjemstjenesten, som dermed kan være et av lysene i hverdagen for menighetens eldre.

Fredskirken i Buitenpost

Buitenpost ligger 40 kilometer vest for Groningen. Her er togstopp, rådhus, og trivelig trebebyggelse - med velstelte hager - der noen også holder høns og kaniner. Naboene stiller opp for hverandre - og alt ånder av fred og fordragelighet. Og der - mellom villaene, ligger en nøktern, men særdeles innbydende liten kirke.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

IDYLLISK LANDSBYKIRKE: Mellom villaene i Buitenpost ligger en nøktern, men særdeles innbydende liten kirke.

Kirken ble bygget like etter krigens slutt i 1945, da rundt 20 unge idealister (noen av dem fra USA) kom til Buitenpost. Noen var militærnekttere med alternativ tjeneste, andre var bare reiseglade og eventyrlystne.

– De ønsket å hjelpe med å restaurere kirken etter fem års krig og ruin, forteller Jannie Dijkema Jensma, som den gangen var syv år gammel.

Pågangsmot og dugnadsånd

Hun er oppvokst i en mennonittfamilie, og det var på hennes mors initiativ at utenlandsk ungdom ble invitert til landsbyen. De ble mottatt med åpne armer, folk engasjerte seg og dugnadsånden blomstret. Det er lett å forestille seg hvilken fantastisk rus av lettelse, optimisme, fellesskap og inderlig glede de var i. Krigens var endelig slutt, og alle var fulle av tiltakslust og pågangsmot.

De nyankomne skulle innkvarteres og ha mat mens arbeidet pågikk; det tok «Søsterkretsen» seg av. Men først ble alt, til og med gjødselkjellere og uthus, vasket ned og satt i stand. Så ble gjestene plassert rundt på gårdene, som de kalte «Campers Paradise». Det sosiale ble ivaretatt med koselige sammenkomster, og lille Jannie var storøyd tilskuer til festlige kvelder med lek, sang og musikk.

Organisasjonen Mennonite Central Committee (MCC), som fremdeles eksisterer, fikk for øvrig en pris fra den amerikanske regjering for hjelpearbeidet de utførte i Europa.

Døpt som 21-åring

Jannie deltok senere på flere mennonittleire i utlandet. Hun ble døpt som 21-åring ved en høytidelig seremoni. Denne foregår under søndagsgudstjenesten, etter at presten har gitt en serie undervisningstimer om troen og hva det betyr å bli mennonitt.

Så underskrives en egenhendig forfattet erklæring, som man også må stadfeste høyt i kirken, før man blir velsignet av presten - i Jesu navn - med noen dråper vann og korsets tegn på pannen. Etterpå holdes det en tale og man får Bibelen.

Kirkete og kirkekake

Vi spaserte de få minuttene til kirken, og vi gikk ikke alene. Ut fra hager og hus på begge sider av den smale veien stimet folk sammen i søndagspussen, og alle smilte noen vennlige ord. «Presten» var denne dagen ikke teolog, men en asketisk-utseende mann, som holdt en inntrengende tale om tro.

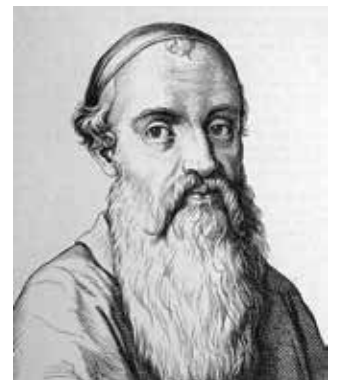
Flere av salmetonene var kjente, og tilhører nok vår felles-europeiske salmeskatt. Da «Du Far og Herre, du som rår» kom, sang jeg Arve Brunvolds norske oversettelse inni meg. Det var veldig spesielt.

Etterpå ble vi invitert til kirkekaffe; urtete og kake - som er vanlig etter gudstjenesten. Det er godt å bli så vennlig mot-tatt, og ikke minst å føle at «fellesnevneren» er den samme! Jeg håper de nye som kommer til vår kirke får oppleve dette hos oss!

Fakta

Mennonittkirken

- Mennonittkirken ble grunnlagt på 1500-tallet av nederlandereren Menno Simons (1496-1561). Han var opprinnelig katolsk prest, men sluttet seg til reformasjonens venstrefløy, døperbevegelsen, og forkastet barnedåpen.
- Til forskjell fra de revolusjonære gjendøperne var han overbevist pasifist, og oppfordret sine tilhengere til å leve et stille, nyttig og borgerlig liv. Så kunne man - som voksen - bli døpt etter en egenhendig underskrevet erklæring.
- Tross forfølgelse og emigrering til blant annet Tyskland og Amerika, er der fremdeles mange mennonitter i Nederland.
- Den nederlandske mennonittkirken var den første som tillot kvinnelige prester.

KJEMPET FOR VOKSENDÅP: Menno Simons var en nederlandsk-frisisk teolog og reformator i døperbevegelsen. Mennonittene er oppkalt etter ham.

Takker Gud for fredagen

Han har hatt en klump i magen gjennom mange år av å tenke på å sende de unge fra seg etter endt konfirmanttid uten noe mer å gi dem. Var det ikke noe kirken kunne tilby de unge etter at de var vel og vakkert konfirmert?

TEKST OG FOTO: DAG SUNNANÅ

Sokneprest Bernt Forstrønen i Salhus er ikke den eneste presten her til lands som har hatt liknende mageonde. I de fleste menigheter innen Den norske kirke dukker det samme spørsmålet opp: Hvordan kan vi følge opp konfirmantene etter et fint år og gi dem mer av verdi videre på livsveien?

For soknepresten og hans medarbeidere kom tanken opp om å starte et tilbud for ungdom i målgruppen 15 til 20 år. Navnet «Thank God It's Friday» har visse likheter med en restaurantkjede, men for de 70 som kom på det første arrangementet i Salhus kirke 14. november 2014, var ikke dette noe problem. Engelsk er nå blitt en del av de unges samværsspråk uansett.

Styrke troen

– Vi har en tydelig visjon med ordlyden: «Bli i min kjærlighet». Det er Jesu egne ord, og med det ønsker vi å bidra til at de unge blir tatt vare på og kan både forbli og bli styrket i den troen de har fått formidlet som konfirmanter, sier Forstrønen og fortsetter:

– Med TGIF tar vi sikte på å bygge opp et ungdomsarbeid med god kvalitet på budskap og innhold. Men det kan være en omfattende jobb for den enkelte menighet å drive et slikt arbeid i egen regi, gjerne i tillegg til alt det andre som inngår i en menighets oppgaver. Derfor har vi nå startet et samarbeid innen Åsane prosti hvor vi går sammen om et årsprogram for TGIF med arrangementer rundt om i menighetene.

Det har vært TGIF i alle menighetene i prostiet, bortsett fra Osterøy, men de kommer til høsten.

– Vi ønsker å arbeide sammen i et felles ansvar for ungdommene våre. TGIF er bygget på viljen til samarbeid og troen på at hvis vi deler med hverandre så vil gode ting skje, understreker Forstrønen.

Fikk støtte

Som en kraftig oppmuntring og tegn på at TGIF-arbeidet er på rett spor kom også nominasjonen som en av tre til Trosopplæringsprisen for 2015. Dette er en pris i regi av Kirkerådet og Institutt for kristen oppseding (IKO). Det er også kommet spørsmål fra andre prostier som ønsker å vite mer om tiltaket.

I tillegg har TGIF i Åsane prosti fått midler fra Bjørgvin bispedømme, forteller Forstrønen, som ikke legger skjul på at arbeidet vil være avhengig av milde gaver også i framtiden. – Dette er et breddetiltak for alle sju menighetene, og det er vi stolte av. Og midlene vi har fått gjør det mulig for oss å

VIKTIG SATSING: – TGIF blir et stikkord for ungdomsarbeid over menighetsgrensene, sier sokneprest Bernt Forstrønen i Salhus.

etablere et eget TGIF-team på 10 personer som skal hjelpe til på hvert enkelt sted og bygge kvalitet. Det er et nytt skritt mot et fellesskap som hjelper hverandre.

For det er vanskelig å bygge et kvalitativt ungdomsarbeid og flytte det fra menighet til menighet. Men ungdommene selv klarer godt å ta turen til de enkelte stedene arrangementene finner sted.

– De er mobile slik, og dessuten har Åsane menighet vært velvillige å stille en egen TGIF-buss når det trengs, forteller Forstrønen.

Høstens TGIF-program

- TGIF KickOff – Salhus kirke, 26. august
- TGIF - Arna kirke 23. september
- TGI Festival – Eidsvåg kirke 28. oktober
- TGIF – Haus kyrkje 18. november
- Julegudstjeneste – Åsane kirke 26. desember

Har du ennå ikke besøkt Åsanes største og flotteste kunstutstilling, så bør du ta en tur før det er for sent.

TEKST OG FOTO: KNOT CORNELIUSSEN

Utstillingen finner du i Torgstuen i Åsane kirke. Her er bilder til glede både for malerne og for kunstskere som får gleden av å nyte de flotte maleriene.

Kunstverkene er laget av medlemmer av Klubb + og Klubb x-tra, som kommer fra hele Åsane og samles i Åsane kirke til ulike aktiviteter. Du finner bilder med en spontanitet og kreativitet du sjelden ser på andre kunstutstillinger. Ikke se på bildene som bilder laget av unge med forskjellige handikap, men nyt følsomheten og varmen i bildene. Ta deg tid, og du vil få en stor kunstoplevelse.

Noen av kunstnerne.

Fargesymfoni

Jubel (Carl)

Gla for å se deg

Den blå grotte (Øystein)

Kjære leser av menighetsbladet!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad. Dette finansieres dels av støtteannonserne, men det er likevel behov for å spørre om et bidrag fra våre lesere. Tusen takk til dere som sender gaver til

bladet. Gaver der årsbeløp overstiger 500 kroner er skattefrie dersom personnummer oppgis. På forhånd takk!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Bergen Omegn
BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST 2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Åsane
Begravelsesbyrå

v/ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Arna
GRAVFERDSBYRÅ

Ragnhild Th. Kristing
Marit I. Hope
Torstein A. Jenssen

Vi kan hjelpe til med rådgivning og tilrettelegging ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

126 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter, løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster, bordkort m.m.

Fjøsangerveien 207 **Løiten Lys Bergen**
55 31 80 01

Løiten Lys

www.loiten-lys-bergen.no

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

 TREseksten

BIBLER - BØKER - MUSIKK - FILM - KORT - GAVER

Åsane Storsenter 42 (rulletrapp opp fra Sport1)
TLF: 55 19 82 00

Begravelsesbyrået for byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av **VIKKE GRAVFERD**

XL BYGG ADOLF JAHNSEN

Fagerdalen 4, 5039 Bergen, Tlf 55 33 36 00
www.adja.no e-post: post@adja.no

En annonse i menighetsbladene når alle husstander i Arna, Osterøy, Åsane, Salhus, Eidsvåg, Lønborg og Biskopshavn.

For annonsering - kontakt Torill Hatlebrekke Husebø på

995 50 787

Bygger barnetro med Biblo-klosser

Med Biblo-byggesettet «Den gode samaritanen» blir bibelhistorier mer tilgjengelige for aktive barn. Slik kan de både ha det gøy, bygge bibelhistorier og tro - brikke for brikke.

TEKST: KAROLINE ROSSGÅRD SALHUS

Etter at Legos patent på de karakteristiske byggeklossene gikk ut i 2011, er det fritt frem for å sette i gang egen produksjon, med den tematikken en måtte ønske. Nettopp det har Åsane menighets Kristian Mellingen gjort, under navnet «Biblo».

– Ideen kom på hjemmebane. Jeg har tre gutter som elsker å bygge, utforske og lære på hvert sitt nivå. Jeg ville gjerne koble denne lærelysten med trosopplæring, forteller den lokale småbarnsfaren, som også sitter i menighetens trosopplæringsutvalg.

Lærer gjennom engasjement

Ideen bygger på det enkle prinsippet at en lærer best gjennom å bli engasjert. For barn gjelder det å ikke bare sitte stille, men å få bruke hendene, bygge, observere og leve seg inn i historien.

– Biblo er laget for å gjøre bibelhistorier mer tilgjengelige for aktive barn. Når de har hørt historien og bygget ferdig Biblo-settet, så er de blitt kjent med handlingen og personene på en helt ny måte, og da sitter det godt i hukommelsen, forklarer Mellingen.

Tilgjengelig for trosopplæring i hele landet

Det har tatt noen år, en del sparepenger og flere reiser, men endelig har Biblo blitt en realitet. Byggesettene er nå produsert i stor skala, pakket og klare til distribusjon.

– Det har krevd mye innsats og mange vurderinger å føre ideen frem til et ferdig produkt. Hvilken bibelhistorie skal vi fortelle? Hva skal barna bygge for å lære historien? Det var også viktig å finne en produsent som kunne lage brikker med høy nok kvalitet, forklarer Mellingen.

Etter mye research og masse testing er han kjempefornøyd med resultatet og klar for å gå i nærmere dialog med landets menigheter, i håp om at dette er noe som kan være aktuelt for deres trosopplæringsarbeid.

– På nettverkssamlinger for landets trosopplæringsaktører - både menigheter og organisasjoner, har vi registrert stor begeistring for ideen, forteller han.

Høyaktuell tematikk

Biblo er ikke tenkt bruk i kommersiell sammenheng, men til trosopplæringsarrangementer for barn, som for eksempel søndagsskole, temamøter, gave til et årskull i kirken eller andre aktiviteter i trosopplæringsøyemed. Så langt er det én bibelfortelling det er laget byggesett av, nemlig historien om den barmhjertige samaritanen, som Biblo lanserer under det mer barnevennlige navnet «Den gode samaritanen». Byggesettet er enkelt og passer for barn fra og med fire år.

– Denne historien er høyaktuell i en tid der vi må huske ekstra godt på nestekjærlighet og medmenneskelighet. Dette er kanskje noe av grunnen til at vi også opplever god etterspørsel etter Biblo-sett fra menigheter i hele landet, foreller Mellingen.

Hverdagsrelevans og enkel oppskrift

Hvert byggesett inneholder brikker, figurer og et hefte som har både bibelteksten, en samtalestarter og byggeinstruksjoner.

En menighet som allerede har satt Biblo på sin trosopplæringsagenda, er selvsagt Mellingens egen. Våren 2017 inviterer Åsane menighet alle sine 7-åringer til TilTro-samlingen «Biblo-bygging». Og veien for videre Biblo-suksess i også mange andre menigheter ligger åpen og klar, skal en tro responsen så langt,

– Vi opplever god etterspørsel etter Biblo-sett fra menigheter i hele landet. Vi skal gjøre så godt vi kan med å følge opp med dette byggesettet, og forhåpentligvis nye byggesett også, lover Mellingen.

KLARE FOR DISTRIBUSJON: Biblo er Lego med Bibel-tematikk. Kristian Mellingen, som står bak det nylig lanserte produktet, opplever god etterspørsel fra menigheter i hele landet. (Foto: Biblo)

Då dua fekk kvite brystfjør

Ho sat der og småkurra i ljosken frå det brennande bålet. Det var stjerneklårt og stille. Gjetarane let augo kvile i synet av varmen frå elden, medan saueflokken orta der dei låg etter dagens vandring.

KVITE DUER: «Som i eitt no lyftar duene seg, og saman med underlege lysglimt av eldtunger og susen frå mange tungemål, får dei svinge over dei mange som ber om tilgjeving og fred og som kastar seg rundt kvarandre i song og glede som om det vonde var borte». (Foto: Peretz Partensky/CC BY-SA 2.0)

AV HARALD MYKLEBUST

Brått lyser det opp, og dua flyg opp og finn seg omkransa av syngande himmelånder som jublar ut: «Ære vere Gud i det høgste, og fred på jorda blant menneske Gud har glede i». Orda og songen brende seg inn i hjarta hennar: FRED på jorda! Var det ikkje det som var og er så vanskeleg for menneskeborna å få til ?

Men kvar var det gjetarane gjekk, var det ikkje til stallen med takskjegget ho brukte å varme seg innunder når det var kaldt? Og der, der strålar det mot henne frå eit nor sveipt og liggjande i ei høykrubba, akkurat same strålekransen som skein frå dei syngande himmelåndene. Kva for eit barn kan dette vere?

Elva renn så stille i soldisen. På elvebreidda står ein mann i kamelkappa si og spør om kven som vil stige ut i elva for å gjere opp for ugjerningane sine. Var det det som måtte til for å skape fred mellom menneska? Dua kurrar på nytt der ho sit og steller fjørene sine etter ein dukkert i elva. Og sjå, der stig ein mann ut i elva, med ei utstråling lik den ho hadde opplevd frå barnet i krubba i stallen for lenge sidan, og var det ikkje song frå himmelåndene att, og ei klår røyst talande: «Du er Son min, som eg elskar, i deg har eg mi glede».

Den vesle dua skjønar ikkje kva som skjer, men kjenner ein uimotståeleg trong til å sjå nærare på denne mannen. Ho svingar seg rundt og nærmar seg han, og merkar ikkje at til nærare ho kjem Han, vert brystfjørene hennar kvitare og kvitare. Og røysta seier: «Den du ser Anden dalar ned mot og vert verande over, han er Son min». «Anden? Men det var eg som dala ned over han» tenkjer dua.

Og kva har hendt med henne? Ho kjenner seg ikkje att; må berre stige høgare og høgare opp, og vidare fram, til tempelbyen med invasjon av menneske frå mange kantar av landet til påskefest med god mat og prat, song og fest og jubel. For kven kjem ridande til dei med den umiskjennelege stråleglansen? Jau, Han frå stallen, frå elva, her omkransa av hyllingsropet «Hosianna»! Dua lyfte seg og fauk av stad til hagen for å fortelje dei andre at Han som var omkransa av himmelåndene no var i byen.

Myrkre har sige på. Duene vert vekte av ein flokk lov-syngande menn. Men så vert det stille. Der vert dei vitne til at Han kastar seg ned i hulkegråt - aleine, nei, sjå der: Ein engel knelar ned ved sida av han. Dei held pusten, for nett i det same, i fakkellyset, ser dei soldatar tek og bind han, og fører han med seg til borga, der ein høyrer piskeslag og ser blodet renn frå panna Hans, med ei klungerkrune.

Var den ikkje henta frå rosetreet dei brukte å kvile i? Kva skulle det vere til? Og der ser dua at Han vert spikra på eit tre, lyfta opp, høgt over alle, spytta på og gjennombora av eit spyd. Og brått ristar jorda, dei flyg opp og svingar seg over Han, der han heng, einsam og forleten.

Det er i grålysinga. Folket søv. Sola er i ferd med å stige over åskanten. Duene steller fjørene sine, som aldri før har vore kvitare. Og raudstrupa fortel at han hadde prøvt å få bort ein torn frå klungerkruna på Han som hang der, og var blitt tilgrisa av blodsdråpane han hadde fått på seg. Den blodraude fargen greidde han ikkje å vaska av seg. Kva kan dette vere for ein mann?

Så, i eit mektig lys som på marka for lenge sidan, høyrer dua at steinen vert velta frå grava medan vaktmennene stupar til jorda. Dua flyg opp og fyk ned for å setje seg på steinen, og

ser: Grava er tom! Ikkje lenge etter ser ho kvinner, og så menn som kjem springande for å sjå kva som har hendt.

Og er det ikkje engelen som dua hadde møtt for lenge sidan, som fortel at Han har stått opp og vil møte dei ein annan stad? Men stopp litt, der kjem ei kvinne som spør kvar Han har lagt den avlidne, som berre med eit ord, «Maria» får henne til å stråle opp. Ho spring av stad for å fortelje at ho har møtt Han!

Underet har skjedd. Dei 11 og mange andre har fått sjå Han og møtt Han, og teke farvel med Han. Det såg og høyrde dua på fjellet, og er no vitne til at desse feige mennene som svikta Han då det gjaldt, står fram med song og glede og vitnar. Kva har skjedd? Han som kom og tala om fred, fekk dei til å fortelje folket (som hadde teke livet av Han) at Han var oppstaden og ville dei skulle fortelje om Nåden til alle menneskja, som Han elska med ein evig kjærleik.

Det er spenning i lufta att. Desse som hadde vandra saman med Han, og som rømde frå han, får folket til å høyre at Han

vil syne seg att for dei. Og kva skjer? Dua kallar på dei hine duene. Kanskje kjem himmelåndene att? Ho hadde fått for seg at når Han - på sin nye måte - skulle «vise seg», så skulle dei få høyre: «Vend om og lat dykk døype bort frå alt det vonde de gjer, og ta imot min fred, - den fred som berre eg ved Den Heilage Ande kan gi dykk».

Som i eitt no lyftar duene seg, og saman med underlege lysglimt av eldtunger og susen frå mange tungemål, får dei svinge over dei mange som ber om tilgjeving og fred og som kastar seg rundt kvarandre i song og glede som om det vonde var borte. Duene kurrar seg imellom: Desse orda om nåde, glede og fred mellom alle folka, det skal alle vi duene bere med oss over heile jorda.

Og stadig fleire har slutta seg til, etter som den store himmelånda, Heilaganden, saman med duene, spreidde seg for alle vindar, i all sin reinleik, kledd i kvite fjørar og med grønne spirar frå hagen der han, Menneskesonen, braut døds-kreftene, for ved Anden å gi oss sin fred.

St. Georg og speiderne

Mandag og tirsdag i St. Georgs-uken markerte speiderne i Biskopshavn KFUK-KFUM denne fortellingen med et lite skuespill, der man fikk møte både St. Georg selv, væpneren hans, dragen, prinsessen, kongen og folkene i landsbyen.

TEKST OG FOTO: NILS AGNAR ELDHOLM

Både dragen og de øvrige var kledd i passende antrekk for en slik dramatisk hendelse, og både prinsessens gråt, dragens skumle brøl, Georgs kamprop og landsbybeboernes jubel over å få prinsessen trygt hjem igjen kunne høres på lang avstand. Det var stor rift om å få spille både helten, dragen og prinsessen, så det måtte gjennomføres mange forestillinger før alle skuespillerne var fornøyde.

Speiderne over hele verden kjenner til St. Georg, men mange andre lurar nok på hvem denne personen var, som har satt så mange spor etter seg. Statuer og malerier finnes i mange land. I Storkyrkan i Stockholm finnes en flott statue, i England finner man St. Georgs flagg, og i Bergen har vi St. Jørgen hospital. 23. april kalles for St. Georgs dag, og i Barcelona feires denne dagen med store opptog.

Georg ble født i det nåværende Tyrkia på slutten av 200-tallet, da keiser Diokletian styrte Romerriket, og var kjent som en hjelpsom og modig ridder. Det fortelles at han kom til en by som ble terrorisert av en farlig drage, som nå forlangte å få kongens datter. Det ble en heftig kamp mellom den vonde dragen og redningsmannen. Georg seiret, og prinsessen kom under stor jubel tilbake til foreldrene og hjemstedet sitt.

Georg var en kristen ridder, og han fortalte frimodig om sin tro på Jesus. Dette likte ikke keiseren, og han forlangte at Georg skulle fornekte sin kristne tro. Dette ville ikke Georg. Keiseren ble rasende, og avgjorde at Georg skulle henrettes. Det sies at Georg døde martyrdøden 23. april 303. Han ble seinere kåret til helgen, og han kalles derfor St. Georg.

Hva kan være sant i fortellingen om St. Georg? Drager fantes ikke i Romerriket (eller for så vidt noen andre steder). Kanskje var Georg en person som reddet et barn fra fangenskap hos røvere? Vi vet at barn blir bortført, både for 1700 år siden og i dag. Modige, dyktige og hjelpsomme personer har alltid eksistert. Kristne har blitt forfulgt og har lidd martyrdøden helt fra Peter og Paulus sin tid og fram til i dag. Så dagens virkelighet er ikke så langt unna denne gamle fortellingen.

I fortellingen kan dragen stå for vondskapen og urettferdigheten i verden, mens Georg kan stå for hjelpsomhet, mot, dyktighet og frimodig tro. Da blir fortellingen ganske tankevekkende og virkelighetsnær. For speiderne over hele verden er St. Georg et forbilde, og han illustrerer på en god måte både speiderlov, løfte og valgspråk.

DRAMATISK KAMP: St. Georg er i kamp med dragen, den redde prinsessen har delvis gjemt seg bak et tre, væpneren avventer situasjonen, mens kongen følger spent med på kampen.

Etter Kyrkjemøtet:

Eit historisk vedtak

Ordet «historisk» har no i dagane etter Kyrkjemøtet vore mykje brukt om vedtaket om kyrkeleg vigsel for likekjøna par.

HISTORISK AVSTEMMING: Kyrkerådets vedtak 11. april i år opnar for at par av same kjønn kan be om kyrkjeleg vigsel. Liturgi for slik vigsel vil bli vedteken på neste Kyrkjemøte, som blir i januar 2017. (Foto: Den norske kyrkja).

AV ØYSTEIN SKAUGE • PROST I ÅSANE

Same kva ein måtte tenkje om det faktiske innhaldet, kjem ein ikkje utanom at dette er historisk i den forstand at noko tilsvarande er ukjent i norsk kyrkjhistorie fram til denne dagen.

Vedtaket opnar for at par av same kjønn kan be om kyrkjeleg vigsel så snart det ligg føre ein vedteken liturgi for slik vigsel. Det er lagt opp til at ein slik liturgi vil liggje føre etter neste Kyrkjemøte, som kjem i januar 2017.

Stort fleirtal

Etter at valet på delegatar til årets Kyrkjemøtet var klart på haustparten i 2015, var det tydeleg for alle kva utfall denne saka ville få når den vart realitetsbehandla. Difor var det lagt ned eit stort forarbeid, ikkje minst av biskopane, med sikte på å få til eit vedtak som flest mogleg kunne stille seg bak, for på den måten å dempe motsetningar og unngå total kyrkjesplitting. Det kan no sjå ut som om ein langt på veg har lukkast i dette.

Men det er samstundes liten tvil om at mange av dei som kom i mindretal kjenner på ei veldig sorg over dette. Mange opplever at eit slikt vedtak er i direkte strid med ord frå Jesu munn, og med det samla bibelske vitnemålet om forholdet mellom kjøna og om korleis eit ekteskap skal definerast. Her og no er det ikkje høve til å på nytt gå inn i dei teologiske argumenta for og i mot. No må kyrkja leve med vedtaket som er gjort.

Prestar kan velje å seie nei

Det store kompromisset ligg i at Kyrkjemøtet ikkje pålegg prestar (eller andre tilsette) å medverke til vigslar der dei

Fakta

Ordlyden i vedtaket

1. Kirkemøtet erkjenner at spørsmålet om homofilt samliv og vigsel av likekjønnede par er en sak som Den norske kirke etter lange samtaler og flere utredninger ikke har lyktes å enes om.
2. Kirkemøtet viser til tidligere vedtak som understreker at uenighet i dette spørsmålet teologisk bedømt ikke er av en slik karakter at det gudstjenestelige og sakramentale fellesskapet i Den norske kirke må brytes. Begge syn på likekjønnet ekteskap kan derfor gis rom og komme til uttrykk i kirkens liturgiske ordninger, undervisning og forkynnelse.
3. Et flertall i Kirkemøtet mener at det i tillegg til dagens liturgier for ekteskap og forbønn for borgerlig inngått ekteskap mellom kvinne og mann, må utarbeides tilsvarende liturgier som inkluderer likekjønnede par og som kan brukes overfor alle par.
4. Et mindretall i Kirkemøtet ønsker ikke kirkelig vigsel av likekjønnede par fordi det strider mot deres forståelse av ekteskapet. De av mindretallet som støtter dette vedtaket, tar likevel til etterretning Kirkemøtets sammensetning, og at slike liturgier derfor vil bli utarbeidet og implementert.
5. Kirkemøtet forutsetter at disse liturgiene innføres som ordinære liturgiske ordninger. De gjøres gjeldende i hele Den norske kirke slik at alle medlemmene kan inngå ekteskap i sin lokale kirke.
6. Kirkemøtet fastslår at prestar har frihet til å velge om de vil foreta vigsel av likekjønnede par eller forbønn for borgerlig inngått ekteskap mellom likekjønnede. Andre kirkelig ansatte bør også ha en tilsvarende mulighet til ikke å medvirke ved den kirkelige handlingen.

(Vedtatt med 88 av 115 stemmer)

TID FOR ETTERTANKE OG FRED: «Tida er no komen til å gå i seg sjølv med tanke på dei ord og uttrykk vi brukar om dei vi ikkje deler oppfatning med. No treng vi fred og ro til å la realitetane sige inn over oss» oppmodar Øystein Skauge. (Arkivfoto: Magne Fonn Hafskor).

må bruke ein liturgi som er i strid med deira overtyding om at ekteskapet kun skal vere mellom mann og kvinne. Likeeins at det ikkje vil vere kyrkjespiltande å argumentere for begge syn.

Vi veit at svært mange prestar vil velje å la vere å bruke den nye liturgien i møtet med likekjøna par. Også kantorar og kyrkjetenarar vil kunne kome til å be om å sleppe å medverke i slike vigslar. Nokre prestar har stått fram i media og vore tydelege på eit ja eller nei til slik vigsel. Andre har late det vere, eller har sagt dei vil vente med å signalisere kvar dei står. I Åsane prosti ser det ut til at fleirtalet av prestar vil velje å berre bruke vår noverande vigslsliturgi, som kun kan nyttast for mann og kvinne som vil gifte seg. Likevel vil det vere eit kyrkjeleg ansvar at alle som ynskjer det skal få tildelt ein prest som kan utføre vigsel, også for likekjøna. Det vil vere prosten som er ansvarleg for å finne ein slik prest.

Vi treng fred

Ingen kyrkjelyd eller sokneråd har høve til å vedta at vigslar for samkjøna skal stengjast ute frå deira kyrkje. Heller ikkje har nokon prest høve til å nekte ein annan prest tilgang til kyrkja dersom prosten har sett ein annan til å utføre vigsel. Samstundes er det også slik at vigsel er eit pastoralt ansvar som kviler på den enkelte prest. Soknerådet er ikkje arbeids-gjevar for prestane, og kan difor ikkje påleggje prestane ein spesiell praksis i den eine eller den andre retning.

Saka om homofile skal kunne gifte seg i kyrkja er avgjort. Nokre gler seg. Andre sørgjer. Slik ville det også vore om vedtaket hadde hatt eit motsett forteikn. Men vi skal leve i lag i kyrkja i åra som kjem. Difor er no tida komen til å gå i seg sjølv med tanke på dei ord og uttrykk vi brukar om dei vi ikkje deler oppfatning med. No treng vi fred og ro til å la realitetane sige inn over oss.

Dialog byggjer tillit

Årets kyrkjemøte behandla også ei sak som ikkje har fått like stor mediemerksemd som saka om likekjøna vigsel. Det var saka om religionsmøte og dialog.

TEKST: ØYSTEIN SKAUGE

Sakspapira legg fram ein grundig felleskristen (økumenisk) dokumentasjon på at det i dag er brei semje om at vi som kristne skal møte alle som medmenneske, for alle er skapte i Guds bilete. Kristne både kan og skal samarbeide med alle, uavhengig av deira tru, ut frå felles verdiar og ynskje om å skape fredelege og gode samfunn.

Kva er dialog?

Religiøs argumentasjon kan brukast til å fremje både fred og konflikt i samfunnet. Ofte er frykt hovudårsaka til stigmatisering og vald. Personlege møte og kunnskap kan erstatta denne redsla med nyfikne og tillit. Når religion blir ein del av biletet, har trus- og livssynsamfunn eit arbeid å gjere. Avstands- og fiendebilete kan fortrenge religiøse og humanistiske verdiar. Respekt, fellesskap og likeverd blir ignorert. I ein slik situasjon er dialog viktig.

Dialog er eit ope og respektfullt møte mellom likeverdige partar. I dialogen tek vi vare på det vi sjølve held for sanning, men vi gjer samstundes det vi kan for å lytte og forstå den andre. Dialog byggjer tillit. Dette fører då til at det som er vår eiga tru og standpunkt blir lytta til. Målet er ikkje å kome til semje eller å finna eit minste felles multiplum, men å auka forståinga av og kjennskapet til kvarandre, samt å utforska om det er mogleg å gjera ein felles innsats for lokalsamfunnet.

Einstemmig vedtak

På bakgrunn av dette vedtok et einstemmig Kyrkjemøte at det skal arbeidast for fleire dialogsenter i våre bispedøme. Vidare vart misjonsorganisasjonane oppmoda til å vere aktive i dialogarbeidet i kyrkjelydane og i samfunnsdebatten. Likeeins vart lokale kyrkjelydar oppmoda til å etablere og utvikle møtestadar for dialog og samhandling mellom menneske med ulik tru og livssyn.

Her i Bergen vart det for nokre år sidan oppretta det som heiter «Kirkelig dialogsenter Bergen». Dette senteret er eit ressurs- og kompetansesenter for trus- og livssynsdialog for kommunar, skular, kyrkjelydar og privatpersonar. Daglig leiar er dialogprest Marianne B. Gammelsæter. Ho har kontor i Mariastuene, rett utanfor Mariakirken.

VERDFULL DIALOG: «Kristne både kan og skal samarbeide med alle, uavhengig av deira tru, ut frå felles verdiar og ynskje om å skape fredelege og gode samfunn» skriv Øystein Skauge. Biletet er frå Menighetsbladet hausten 2014, der Skauge stilte til intervju om verdien av dialog saman med fire muslimske leiarar frå Bergen moské. Frå venstre: Momodou Bandeh, Abdi-Ladif A. Ahmed, Øystein Skauge og Azeem Mohammed. (Arkivfoto: Magne Fonn Hafskor)

Nei til «godhetstyranniet»

I nr. 1/2016 av menighetsbladet går redaktør Magne F. Hafskor hardt ut mot bistandsminister S. Listhaug. Hafskor priser dessuten 'godhetstyranniet' uten å nevne kostnader og konsekvenser av akselererende asylant tilstrømming.

Tilhengere her er primært personer på den politiske venstresiden, KrF, biskoper og diverse andre personer i kirkelige organisasjoner. Med andre ord, våre 'godhetstyranner' er rause med dine og mine skattepenger. Hetsen mot bistandsminister Listhaug er omfattende, spesielt fra Venstre leder T. Skei Grande, og en får nærmest inntrykk av at det er Listhaug som står bak de omfattende bombeangrepene i Syria som har trigget flyktningstrømmen mot Europa.

Innlegget fra red. Hafskor starter med noen betraktninger om innvandring til USA men han er faktisk lite etterrettelig. Altså, etter borgerkrigens slutt i 1865 startet en innvandringsbølge vestover med mange europeiske bosettere for å befolke og dyrke jorden i dagens 'præriestater'. Det ble nok en ny giv i 1890-årene da industrialiseringen skjøt fart i Ny-England statene, men i 1924 satte myndighetene foten ned for fri innvandring fra europeiske land. Noe senere ble en antatt integreringslov vedtatt, dvs bare engelsk var tillatt som språk i skoleverket - de ønsket en motvekt mot 'ghettoifisering' i enkelte innvandringsområder og lyktes med dette.

Idag er situasjonen den at innvandringen til USA er sterkt begrenset og søknader må sendes fra hjemlandet dvs ikke slik som i Europa ved ankomst til f.eks. Storskog i Finnmark. I tillegg bygges det grensegjerder mot Mexico som hinder mot illegal innvandring. I Europa bygget vi faktisk Hadrians mur i England for nesten 2000 år siden for å hindre voldelige innrykk av skotter. Idag har vi grensegjerder ved spanske enklaver i Marokko, Israel mot Vestbredden, og ved Calais (kanalhavnen) samt at det bygges flyktningegjerder i flere land på Balkan.

Red. Hafskor er i harnisk (det var også KrF v/formann Hareide) over regjeringens forslag om å bruke uhjelpsmidler for delvis å dekke ekstraordinære asylsøkerutgifter. Forslaget var overføring av ca. 4 milliarder kroner for deldekning av nevnte asylkostnader - endelig sluttsum ble ca. 2 milliarder. Det som ikke nevnes er at norsk uhjelp utgjorde hele 31 milliarder i 2014 og det samme i 2015. I tillegg har Norge i likhet med

mange andre land hatt store uhjelpsprogrammer i mere enn 50 år. Det dreier seg om gigantosummer, så det er berettiget å spørre hva som konkret kommer ut av disse store pengeoverføringerne og ikke minst blir det mye hjelp av dette lokalt i mottakerlandene?

Vi får en livfull beskrivelse av en flyktning som ankommer Europas yttergrenser utslitt, utsultet og uten annet enn det de stod og gikk i. Hva ville Jesus sagt? For det første, de asylantene som kommer til oss (Norge) virker velkledd (nye dun- og lærjakker), og har moderne rullekofferter med sitt jordiske gods. Flere ganger har asylsøkere protestert mot norsk matservering og også på innkvarteringen etc.

Red. Hafskors beskrivelser virker faktisk noe søkt ikke minst i lys av en hendelse i Ulsteinsvik hvor 26 mindreårige asylsøkere ble kastet ut av ungdomsskolen etter utilbørlig oppførsel mot jenter på skolen og politiet er koblet inn. Ellers, om asylsøkere er svakt representert i arbeidslivet, så har våre fengsler et markant innvandrerbelegg - over 30% av de innsatte. Hva ville Jesus sagt; kanskje at 'mitt rike er ikke av denne verden'.

EYSTEIN S. HUSEBYE, SR.
Eikebakken 26A

Innlegget er noe forkortet.

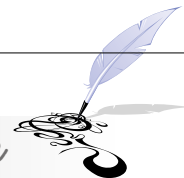
REDAKTØRENS KOMMENTAR: Takk for ditt innlegg! Jeg beklager at du oppfatter dette som personlig hetsing av statsråd Listhaug. Det var ikke min mening. Men det må være tillatt å delta i den offentlige samtalen også for et menighetsblad - og kanskje spesielt når en statsråd beskylder kirken for å bedrive «godhetstyranni». Så ja, utgangspunktet for essayet var en kommentar (eller svar) til Sylvi Listhaug, men det går videre enn det. Det jeg skriver om, går på utfordringer i vår tid der Den norske kirke har vist et dypt og ekte engasjement.

Både vår tids klimautfordringer, som allerede har medført store lidelser i mange fattige land, og flyktningestrømmen inn mot Europa er saker som jeg synes det er naturlig for kirken å mene noe om. Slik jeg ser det, er dette saker som på en måte går utenpå politikken. Det handler om å ta vare på planeten vår for kommende generasjoner, og det handler om å hjelpe mennesker i ytterste nød. Da er det vår plikt å hjelpe, og det å delta i samfunnsdebatten er også en form for bistand.

Når det gjelder det du skriver om innvandringen til USA, der du hevder at jeg er «lite etterrettelig»: Dette ble tatt med for å vise at innvandring faktisk fører mye bra med seg, eller med president Barack Obamas ord: «USA er født av immigranter».

SVARTE LISTHAUG: Innsenderen reagerer på et tidligere innlegg, der Menighetsbladets redaktør gav et tilsvarende til innvandringsminister Sylvi Listhaugs (Frp) angrep på Den norske kirke for å være «sosialistisk» og for å bedrive «godhetstyranni» i asyldebatten. (Faksimile fra Menighetsbladet nr. 1, 2016)

Kyrkja og politikken

Tonen mellom fleire av biskopane og innvandringsminister Sylvi Listhaug var uvanleg tøff i byrjinga av dette året.

Biskopane har skulda regjeringa for å føre ein inhuman asylpolitikk, og ministeren har svara med å kalle kyrkjeleiinga venstreorientert. Ordsiftet blei etter kvart så kvast at biskop Nordhaug snakka om ei tillitskrise mellom kyrkjeleiinga og ministeren. Eg kan knapt hugse å ha vore vitne til noko liknande i mi tid som prest, og for meg manar dette til ettertanke og refleksjon.

Ordsiftet starta med at kyrkjeleiarane kommenterte styresmaktene si innstramming i asylpolitikken. Både gjennom media og gjennom offisielle høyringar uttalte kyrkja at innstrammingsforslaga som regjeringa varsla ville ramme dei svakaste, og var på kollisjonskurs med kristne kjerneverdier.

Biskopen i Oslo (Ole Kvarme) uttalte at han *«savner imidlertid et bredere perspektiv på denne tematikken. Verden erfarer nå den største humanitære katastrofen siden 2. verdenskrig. Som et trygt, ressurssterkt og privilegert land har vi et stort humanitært ansvar»*. Oslobiskopen opplever at fleire av lovforslaga står i kontrast til grunnleggjande verdier som menneskeverd, barns rettar, familietilknytting og rettstryggleik.

Oslobiskopen si fråsegn har fått brei støtte frå resten av toppleiinga i kyrkja, og det er uvanleg krass kritikk av regjeringa til Den norske kyrkje å være. Som luthersk kyrkje byggjer DnK sin autoritet på Bibelen, og for å forstå kvifor kyrkjeleiarane talar så tydeleg som dei gjer i denne situasjonen, må ein ha klart for seg kva Bibelen seier om innvandring. Her finn vi vers som er svært konkrete i sin tale.

I 3. Mosebok heiter det at *«når ein innflyttar bur i landet hjå dykk, skal de ikkje undertrykkje han. De skal oppføre dykk mot han som en landsmann»*. Jesus oppsummerer etikken i det gamle testamentet med å seie at *«du skal elske Gud av heile ditt hjarte, og elske nesten din som deg sjølv»*. Eit anna kjerneord i den kristne etikken finn vi Matteus 7: *«Alt det du vil at andre skal gjere mot deg, skal du gjere mot dei»*.

Bakgrunnen for kyrkja og biskopane sitt engasjement for flyktningane er med andre ord Bibelen. Det er Jesu lære. For Listhaug falt ikkje kyrkja sitt engasjement i god jord, ho sa at *«kyrkja var gjennomsyra sosialistisk»* og at den ikkje bør uttale seg om kompliserte politiske spørsmål.

Heilt fram til 2. verdskrig var det ei utbreidd haldning i dei lutherske kyrkjene (inkludert DnK) at kyrkja skulle avstå frå å blande seg i dei konkrete politiske debattane. Under krigen endra denne tilnærminga seg. Oslobiskop Eivind Berggrav, som sat i fangeskap på Grini, utvikla i lys av krigserfaringane sine ein ny luthersk teologisk modell om forholdet mellom

POLITIKK OG KRISTENDOM: *«Når politikken som blir utøvd går på tvers av bibelsk etikk og læresetningane frå Jesus, må kyrkja opne munnen og tale» skriv Tom Sverre Tomren. (Arkivfoto: Magne Fonn Hafskor).*

stat og kyrkje. Bergrav meinte at sjølv om kyrkja ikkje skulle vere politisk, hadde kyrkjeleiinga både rett og plikt til å uttale seg når styresmaktene gjorde ting som var imot Guds vilje. Sidan den gongen har biskopane, og etterkvart dei sentral-kyrkjelege råda, uttalt seg om konkret politikk. Stundom har dei terga på seg venstresida (til dømes under abortlovstriden), og andre gonger har kyrkjeleiarane terga på seg høgresida av norsk politikk.

For meg som luthersk prest er det heilt underordna om politikarane høyrer til på venstresida, sentrum eller høgresida av det politiske landskapet. Kyrkja si rettesnor er korpje sosialisme à la Marx, eller marknadsliberalisme à la Hobbes. Kyrkja si rettesnor er Bibelen og Jesu lære. Når styresmaktane gjer ting som er på kollisjonskurs med Bibelen, kan ikkje kyrkja teie. Om den hadde gjort det, hadde den ikkje vore tru mot sitt kall.

Kyrkja skal vere for alle, uansett kor folk står politisk. Men når politikken som blir utøvd går på tvers av bibelsk etikk og læresetningane frå Jesus, må kyrkja opne munnen og tale. Det har biskopane gjort. Dei har min fulle støtte.

AV TOM SVERRE TOMREN

Prest og fylkestingsrepresentant for Miljøpartiet De Grønne

En annonse i menighetsbladene når alle hus-
stander i Arna, Osterøy, Åsane, Salhus, Eidsvåg,
Lønborg og Biskopshavn.

For annonsering - kontakt Torill Hatlebrekke Husebø på

995 50 787

KAFÉ

Hellen

ÅPNINGSTIDER

MANDAG – FREDAG KL. 10.00 – 19.00

LØRDAG – SØNDAG KL. 11.00 – 16.30

Du finner oss på Bergen Røde Kors Sykehjem,
Ellerhusensvei 35.

Du finner oss også på facebook.

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Les mer og meld din interesse på

kirkens-sos.no

KIRKENS
SOS

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri

Lakkeringsverksted

Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

M-CA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tif. 55 25 10 20

JC
JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg

Tlf. 55 53 98 40

www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BJERRE DESIGN

ASTRI VÅRDAL

statsautorisert revisor, autorisert regnskapsfører
Ytre Arna - tlf 55 53 14 94

- Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
- Regnskapsføring.

astri@vaardal.no - <http://www.vaardal.no>

**Rolf's Matbu og
Selskapsservice**

EIDSVÅG I ÅSANE • 25 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet

Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver

Barnerett

Familierett

– sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00

advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Ull er omsorg

JANUS

www.janus.no

Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus
Kultursenter på Espeland

Vi utvider teamet

TANNLEGE MARIANNE HOPE

tar i mot nye pasienter, og yter
akutt hjelp.

Tilbyr også lystgassbehandling.

Tannlegene

Roar Stornes - Geir Braseth - Marianne Hope
ønsker deg velkommen til vår tannklinikk!

Åpningstider:

mandag - torsdag 08.30 - 15.30
fredag 08.30 - 15.00

Øyrane Torg 3. etg.

Tlf: 55 24 15 50

FØRERKORT KL. B

– Fornøyde kunder
– Trygge sjåførere

Tlf. 92 26 66 33

Meninger

Etter kirkemøtet:

Enige om å være uenige

Etter kirkemøtet i januar 2017 vil Den norske kirke etter all sannsynlighet ha to liturgier for kirkelig vigsel.

AV SOKNEPREST ARNE MULEN

Den ene liturgien vil omtale ekteskapet som en ordning innstiftet og velsignet av Gud - for en mann og en kvinne - slik som i dag. Den nye liturgien kjenner vi ikke ennå, men det forutsettes at den rommer en kjønnsnøytral forståelse av ekteskapet, slik at også homofile og lesbiske kan inngå ekteskap i Den norske kirke.

En liturgi uttrykker det vi som kirke sammen bekjenner, tror og ber. Så vidt jeg vet, vil det være første gang i vår kirke at vi har ulike liturgier som til dels motsier hverandre. Den norske kirke vil derfor være delt i synet på ekteskapet. Noen opplever denne uenigheten så dyptgripende at de velger å melde seg ut av kirken. Det har vi også merket på menighetskontoret i Åsane. Jeg respekterer dem som

melder seg ut, men beklager det dypt. Andre tar i mot vedtaket på kirkemøtet med glede og lettelse. Og ganske mange vet ikke helt hva de skal mene.

For noen er dette mer enn en sak og et syn. Det handler om deres liv. Noen lesbiske og homofile kjenner at Guds ord forplikter dem til å leve i enslig stand - og velger å leve deretter. Noen kjenner seg fri til å leve sammen i forpliktende samliv - og disse kan fra neste år inngå ekteskap, også i våre kirker her i Åsane.

Her i Åsane menighet er det selvsagt ulike syn i denne saken. Det er det også i stab og menighetsråd. Alle vil ha anledning til å forkynne og arbeide etter sin overbevisning. Jeg hører til dem som tror og lærer at det kristne ekteskapet ikke er kjønnsnøytralt. Uten å bagatelisere vår uenighet, la oss i kjærlighet kombinere tydelighet med raushet og respekt! Vi ønsker at alle skal kjenne seg velkommen i Åsane kirke.

Jesus ba om at hans etterfølgere måtte være ett (Johannes 17). I dagens situasjon oppfordrer også våre biskoper oss til å stå sammen i våre menigheter. Jeg deler troen på vår enhet i Kristus, selv om vi ikke klarer å stå sammen i læren om ekteskapet – også i Åsane menighet.

STORT FLERTALL: Med 88 av 115 stemmer fikk Kirkemøtet flertall for at det må utarbeides ekteskapsliturgier som også inkluderer likekjønnede par. (Foto: Den norske kirke)

Se også side 12 og 13

En kirkes selvforståelse

To store saker som opptar folk i Den norske kirke for tiden, er kirkens frigjøring fra staten og vedtaket i Kirkemøtet om innføring av vielsesliturgi for samkjønnet ekteskap.

AV TOR D HANSON

Kirkens frigjøring fra staten er en prosess som har gått over flere år. I 2008 hadde vi det såkalte kirkeforliket, en avtale mellom alle partiene på Stortinget. Et resultat av dette var at Den norske kirke ved en grunnlovsendring i mai 2012 gikk over fra å være en statskirke til å bli en folkekirke. Dette innebærer blant annet at kirken selv nå utnevner sine proster og biskoper. Tidligere var det regjeringen som hadde siste ordet i slike utnevnelser.

Den neste store milepælen i denne prosessen skjedde i Stortinget 10. mai i år. Da ble det fattet et vedtak som medfører at Den norske kirke fra 1. januar 2017 er et eget rettssubjekt.

Som en av landets største menigheter, vil selvfølgelig Åsane menighet måtte jobbe grundig med disse problemstillingene. I denne prosessen er det nødvendig at vi helt ned på grasrotplan er oss bevisst vår felles selvforståelse som kirke. Vi finner viktige nøkkelord i formuleringer for kirkens målsetting: «Den norske kirke er en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke».

I praksis betyr dette at vi er en kirke for troende mennesker og for mennesker som er på søking etter en tro. Det spiller ingen rolle hvor sterk eller svak troen og lengselen vår er. Det som betyr noe er at den som vi søker, kirkens Herre, Jesus Kristus, er den han er. Sagt med andre ord, kirkens tjenere må i dag som alltid forkynne Kristus slik den apostoliske overlevering tilsier. Dette var viktig for den første kirke, og det er viktig i dag.

I en avskjedstale til menighetslederne i Efesos (Apostelgjerningene 20. kap.) sier apostelen Paulus: «Men for meg er liv eller død ikke verd å snakke om, bare jeg kan fullføre løpet og den tjeneste jeg fikk av Herren Jesus: å vitne om evangeliet om Guds nåde. Og nå vet jeg at alle dere, som jeg har levd blant og forkynt riket for, aldri mer skal se meg. Derfor erklærer jeg for dere på denne dag at jeg er uten skyld om noen forspiller sitt liv, for jeg har på ingen måte unnlatt å forkynne hele Guds plan og vilje».

Velkommen til festhelg for barn og unge

3. og 4. september inviterer vi fire årskull, Åsane menighets 4-, 9- og 10-åringer, og kommende konfirmanter til storsamlinger med trosformidler og illusjonist Ruben Gazki.

AV KRISTINE BECH-SØRENSEN OG OLE ARTHUR HANSTVEIT

FENGLENDE TRIKS: Det er ikke vanskelig å fenge barn og unges oppmerksomhet med triks som dette. Illusjonist Ruben Gazki formidler tro på en annerledes og magisk måte. (Foto: Claus Arne Wilhelmsen)

Gazki er kjent som illusjonist med et gjennomarbeidet konsept som trollbinder barn og ungdom. Med en tydelig kristen forankring jobber han med kreativ trosformidling, og har ulike show for avgrensede aldersgrupper. Temaer som går igjen er «helter», «Gud har bruk for alle» og «tillit/selvillit».

«Den første actionhelt»

Det finnes mange tøffe actionhelter. Har du hørt om lille David som overvant kjempen Goliat? Lørdag 3. september kl. 12 kan alle 9- og 10-åringer få møte Ruben Gazki og hans triks i det forrykende showet «Den første actionhelt». Gazki har mye å dele med nettopp denne aldersgruppen om det å

ha helter som forbilder. Kom og finn ut hvilken helt du kan være. I etterkant får du lunsjservering.

Samme dag kl. 16 inviterer vi alle som er født i 2012 til familiegudstjeneste med tema «Gud har bruk for alle barn». Gazki trollbinder barna med stilige triks med mening i! Her vil også alle 4-åringer døpt 2012 få anledning til å hente sin 4-årsbok. Ta gjerne med hele familien. Etter gudstjenesten inviterer vi til en enkel middag i Torgstuen.

Konfirmanter-«kick off»

Søndag 4. september kl. 11 og 13 er det to gudstjenester med presentasjon av våre nye konfirmanter i menigheten. Her vil Ruben Gazki være med og bidra med en kreativ preken i andaktsform. Om kvelden kl. 19 samles så alle nye konfirmanter i Åsane til et spennende show om tillit, selvtillit og vår relasjon til verden rundt oss.

Arrangementene er en del av menighetens trosopplæringsprogram «TilTro». Mer info vil bli sendt i posten til alle barn i relevante årskull. Se også vår hjemmeside. Kom og bli med! Dette blir en fantastisk helg!

Møteplass for menighetenes unge

Med visjonen «Bli i min kjærlighet» samlet ungdommer fra prostiets menigheter seg til TGIF i Åsane kirke.

OLE ARTHUR HANSTVEIT

I ett år har Åsane prosti vært sammen om «Thank God It's Friday»-kvelder i kirkene i Åsane, Arna og Osterøy. På denne måten møtes ungdommer fra ulike menigheter hverandre, blir kjent med hverandre og har det kjekt! En spent gjeng i miljø-teamet trasket rundt i Åsane kirke og

var spent på om det ville komme ungdommer denne kvelden eller ikke. Da klokken nærmet seg 19, begynte det å strømme på, og snart var alle i gang med kveldens første konkurranse: Kahoot.

Med faste innslag som FridayChill, FridayChamp, Friday-Gospel og FridayFood går kvelden veldig fort! I kriker og kroker var det ulike aktiviteter for mange smaker. Med Playstation, Wii, bordtennis, biljard, ulike brettspill og kort, FridayChamp, deilige pizzaboller og egen cafe var det bare å kose seg med det man hadde lyst til.

På FridayGospel hadde vi eget husband, Åsane Move deltok med dans og Sanctus hadde flott sang. Dette var en festkveld som vi gleder oss til å oppleve igjen!

Se også side 6

Rasteplass

– et forum i Åsane menighet for undervisning, samtale og ettertanke

Rasteplass heter en møteserie som Åsane menighet startet opp for et år siden. Her tas forskjellige aktuelle kristne tema opp gjennom undervisning, fordypning, samtale og refleksjon.

AV TOR D HANSON

I fjor høst var det bibelundervisning ut fra apostlenes gjerninger, og denne våren har det vært tatt opp tema knyttet til hvordan Åsane menighet skal utvikle seg i tiden framover. Ved Åndens ledelse eller bare ved tilfeldighet?

Den siste samlingen hadde vi onsdag 27. april. Da underviste Rolf Kjøde, fungerende administrasjonssjef ved NLA Høgskolen, om Den hellige Ånd ut fra stikkordene «Pinsen - den glemte høytid». Pinsens innhold står kanskje ikke så klart i folks bevissthet, men de fleste vet, når de får tenkt seg om, at det var i pinsen, 50 dager etter Jesu oppstandelse, disiplene fikk Den hellige Ånd, og utbredelsen av den kristne læren startet.

Rolf Kjøde vektla at apostlenes gjerninger, Jesu etterfølgeres gjerninger (nå har vi stafettpinnen), egentlig er Åndens gjerninger. Det er Åndens virke gjennom oss. Derfor står utfordringen fra Pauli brev til Efeserne så sentralt: «Bli fylt av Ånden». Dette er et sterkt imperativ, bydende uavsluttet handling, formulert i flertallsform. Det vil si at det

TANKEVEKKENDE FOREDRAG: Rolf Kjøde, underviste om Den hellige Ånd ut fra stikkordene «Pinsen - den glemte høytid».

gjelder oss alle! Samtidig er påbudet i passiv form. Det er ikke vi som skal fylle oss selv med Ånden, men Ånden kommer utenfra og fyller oss.

I vår lutherske sammenheng tenker vi oss Åndens sentrale virkning gjennom sakramentene. Vi blir overgitt til

Ånden. Det er ikke Ånden som blir overgitt til oss. Ånden handler aldri i mot Guds skrevne Ord, men gjør sin gjerning, og bare det gir vekst. Vi trenger at Ånden varmer opp vårt trosliv slik at vi ikke mister gløden. For pinsen er først og fremst misjonens «fødselsdag», ikke kirkens, som mange tenker. Alle mennesker skal kalles til tro. Ånden viser oss Jesus, og driver oss ut i misjonsoppdraget sammen med Ham.

Rasteplasskomiteen består av prost Øystein Skauge, Ingunn Bergland og Kristian Helland. Til høsten har de planlagt tre ny samlinger under overskriften: Hvordan lese Bibelen? Kveldene er selvfølgelig åpne for alle, og vi oppfordres til å invitere med venner og bekjente. Tidspunkt og tema blir som følger:

- 14. september: Prost Øystein Skauge vil ta for seg patriarken Abraham.
- 12. oktober kommer biskop Halvor Nordhaug på besøk for å undervise om hvordan lese Bibelen (forskjellige syn på bibelen).
- 23. november vil kapellan Martin Aalen Hunsager undervise om de to skapelsesberetningene vi finner i Bibelen.

Ny konfirmant? Velkommen!

Konfirmasjon i kirken handler om å utforske kristen tro og livets store spørsmål. Du er velkommen til konfirmasjon i kirken uansett om du tror, tviler eller bare er nysgjerrig.

I konfirmasjonstiden får du lære mer om Gud og deg selv. Vi snakker om livet - på godt og ondt. Gjennom året er du med på ulike aktiviteter, temasamlinger og helgetur på fjellet. Et annerledes år, med fokus på mening i livet! Bli med på en spennende reise frem til den høytidelige konfirmasjonsdagen!

Oppmelding av nye konfirmanter skjer på menighetens hjemmeside, og vil være tilgjengelig fra mandag 30. mai frem til 9. juni (se menighetens hjemmeside www.aasanemenighet.no for mer info). Etter dette vil konfirmanter deles i ulike grupper.

Ole Arthur Hanstveit

GUDSTJENESTER SOMMEREN 2016

5. juni - 3. s. i treenighetstid

Mark. 10,13-16 - Guds rike er for alle barn

Åsane kirke kl. 11.00 Familiegudstjeneste v/spr. Arne Mulen, Prima Vista og organist Lenamaria Gravdal. Dåp og utdeling av kirkebøker.

Hjortland kl. 11.00 Friluftsgudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen. Kirkekaffe.

kl.12.00 Friluftsgudstjeneste på **Almåsgården** v/ spr. Arne Mulen under Åpen dag der. Breistein Mannskor og Haukås Skolemusikk deltar. (Haukås Nærkirke)

12. juni - 4. s. i treenighetstid

Matt. 9,35-38 - Jesu medfølelse med oss

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal. Avslutning MILK. Natverd.

19. juni - 5. s. i treenighetstid

Matt. 18,12-18 - Vi skal søke opp dem som går seg vill

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og organist Lenamaria Gravdal. Dåp og natverd.

26. juni - aposteldagen

(6. s. i treenighetstid)

Apj. 9,1-19 - Jesus kaller en forfølger til sin apostel

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/sokneprest Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og natverd.

3. juli - 7. s. i treenighetstid

Mark. 5,25-34 - Helbredet ved bare å røre kappen hans

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/sokneprest Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Natverd

10. juli - 8. s. i treenighetstid

Mark. 12,28-34 - Du skal elske Gud OG din neste

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/sokneprest Arne Mulen og organist Lenamaria Gravdal. Dåp og natverd.

17. juli - 9. s. i treenighetstid

Luk. 6,36-42 - Dommen hører Herren til

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Gerd Inger Yddal. Natverd

24. juli - 10. s. i treenighetstid

Mark. 11,25-26 - Vår tilgivelse - og Guds

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Martin Aalen Hunsager og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og natverd.

31. juli - 11. s. i treenighetstid

Joh. 8,31-36 - Virkelig frihet ved Sønnens makt

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp

7. august - 12. s. i treenighetstid

Joh. 4,27-30.39-43 - Kvinnens vitnemål i Samaria

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og organist Lenamaria Gravdal. Natverd.

14. august - 13. s. i treenighetstid

Joh. 15,13-17 - Vi er hans venner, og skal bære frukt

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Martin Aalen Hunsager og organist Lenamaria Gravdal. Dåp.

21. august - vingårdssøndag

Matt. 19,27-30 - Den som følger meg, skal lønnes rikt

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/sokneprest Arne Mulen, prost Øystein Skauge og organist Lenamaria Gravdal. Dåp og natverd.

28. august - 15. s. i treenighetstid

Joh. 15,9-12 - Bli i min kjærlighet, slik jeg blir i Fars

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal. Natverd.

Åsane gamle kirke kl. 11.00 Dåpsgudstjeneste v/ eniorprest Rolf Armand Rasmussen. Dåp.

3. september (lørdag)

Åsane kirke kl. 12.00 Familiegudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og organist Lenamaria Gravdal. Ruben Gazki deltar. Utdeling av kirkebøker til 4-åringer.

Åsane kirke kl. 16.00 Trosopplæringsgudstjeneste for 9/10-åringer v/kap. Jon Zimmermann og organist Lenamaria Gravdal. Ruben Gazki deltar.

4. september - 16. s. i treenighetstid

Matt. 11,16-19 - Hvordan møter vi Guds utfordring?

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste m/ konfirmantpresentasjon v/sokneprest Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Ruben Gazki deltar.

Åsane kirke kl. 13.00 Gudstjeneste m/ konfirmantpresentasjon v/sokneprest Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Ruben Gazki deltar.

11. september - 17. s. i treenighetstid

Mark. 5,35-43 - Herre over dødens makt

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste m/ konfirmantpresentasjon v/kap. Martin Aalen Hunsager og organist Lenamaria Gravdal.

Åsane kirke kl. 13.00 Familiegudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og organist Lenamaria Gravdal. Dåp.

Haukås skole kl. 11.00 Gudstjeneste m/ konfirmantpresentasjon v/sokneprest Arne Mulen. Søndagsskole. Kirkekaffe.

18. september - 18. s. i treenighetstid

Salme 38,10-16 - Du ser min lengsel

Åsane kirke kl. 11.00 Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og organist Lenamaria Gravdal. Natverd.

Åsane gamle kirke kl. 11.00 Dåpsgudstjeneste v/kap. Martin Aalen Hunsager og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp.

SLEKTERS GANG

Døpte

6.3.2016 ÅSANE GAMLE KIRKE
OLIVIA ANDRESEN APALSETH
LOUISE STEINVIK IVERSEN
EMMA OLINE LAVIK
AURORA LYGRE-HÅKEDAL
TOMINE THORÉN
EMMA RICKS WERGELAND

13.3.2016
ALIDA OTTEMO EEG
LISA BLOMDAL LAUPSTAD
JO BRAGE BAKKEN REVHEIM

20.3.2016
INGEBORG ETIM
MADELEN GJELLESTAD-WARA
EMILY ROSE JENSEN
AMALIE FALKANGER NILSEN
MATHIAS PEDERSEN-HELLEVANG

27.3.2016
WILLIAM ZHOU RASMUSSEN

3.4.2016
STORM SANDVIK ABBEDISSEN
OLIVER SANDVIK JAKOBSEN
BASTIAN FREDHEIM JOHANNESSEN
ISABEL HÅRVIK SKREDEN
OSCAR EILERTSEN STALD
AARON HERDLEVER WASSERFALL

17.4.2016
THEA DAHL FOSS
HOLLY JOSEFIN HAUGEN
SANNE LILLEØREN JARLIND
SCOTT KLEMENTSEN
MIRIAM ISABELL SAKSTAD SKOTSUND
HENRIK ALRÆK AAS

17.4.2016 I HAUKÅS NÆRKIRKE
LAURA BARANAUSKA

24.4.2016 I ÅSANE GAMLE KIRKE
ARON EMILIAN HAUGEN AREFJORD
SEBASTIAN HELLAND BANG
NORA HØYLAND HANSEN
LEANDER ELLINGSEN HEGGLAND

8.5.2016 I ÅSANE GAMLE KIRKE
JENNY HELENA JOHANNESSEN DI FULVIO
MARTIN JOSÉ JOHANNESSEN DI FULVIO
THEO LINDAAS HOVLANDSDAL
LEON VALENTIN VATLE LIE
SIVERT MARTINIUS MOLTON
JOHANN EYAS RAA

Vigde

18.3.2016
KATO ARILD BAKKEN OG AIDA GUTANG TOMULTO

9.4.2016
RUBEN JOKIEL OG JUNE ÅSTVEIT

30.4.2016
OCHUKO THOMPSON OGHIFO OG AINA WAAGE
(KIRKELIG VELSIGNALSE)

Døde

19.2.2016 HELGA INGEBORG LUNDE SØRENSEN
22.2.2016 BIRGIT NYGÅRD
22.2.2016 ARNFINN FREDRIK MALT
23.2.2016 JOHN SIGFRED HAUGLAND

26.2.2016 GULLBORG BIRKELAND
03.3.2016 ANNIE HAUKEDAL
07.3.2016 TORSTEIN JØRGENSEN
11.3.2016 JORUNN ALEXANDRA ALBRECHTSEN
12.3.2016 REIDAR VALESTRAND
15.3.2016 ANTON HELDAL
16.3.2016 MAGNHILD HILLEREN
17.3.2016 SIGRUN HÅLAND
18.3.2016 ÅSE KARIN WALLE
19.3.2016 BERIT ANNA STEINER
25.3.2016 RUNE NIELSEN
27.3.2016 ARNE NYBRUKET
29.3.2016 ARNE INGEBRIGTSEN
02.4.2016 ELI LEKNES
03.4.2016 MAGNHILD DYBSLAND
06.4.2016 INGER JOHANNE JOHANNESSEN
08.4.2016 JAN HAUGLAND
08.4.2016 GUNVOR HAUKÅS
09.4.2016 RAGNHILD ANDRINE SOLTVEIT
11.4.2016 ADA LILLIAN MATHISEN
12.4.2016 TURID ENDRESEN KORNELIUSSEN
13.4.2016 SVERRE LITLESKARE
15.4.2016 HELGA MARIE BJØRNESTAD
16.4.2016 ALBERT OLSEN
19.4.2016 TORE OLSEN
19.4.2016 ARNE HAGBART TVEDT
29.4.2016 KAARE AADLAND

